

- d) od 51 do 75 m³ na dobę (średnia wielkość 62,5 m³ na dobę),
 e) od 76 do 100 m³ na dobę (średnia wielkość 87,5 m³ na dobę),
- 3) w zakresie gazownictwa:
 a) do 25 m³ na dobę (średnia wielkość 12,5 m³ na dobę),
 b) od 26 do 50 m³ na dobę (średnia wielkość 37,5 m³ na dobę),
 c) od 51 do 75 m³ na dobę (średnia wielkość 62,5 m³ na dobę),
- d) od 76 do 100 m³ na dobę (średnia wielkość 87,5 m³ na dobę).
3. Wysokość opłat dla poszczególnych grup zapotrzebowania, jak również dla podgrup zapotrzebowania określonych w ust. 2, ustala się, biorąc za podstawę średnią wielkość w danej grupie lub podgrupie."
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 grudnia 1962 r.

w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1963 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sztuczne zakażenie żyta sporyszem na warunkach określonych w § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) dozwolone jest w 1963 r. jedynie na terenie:

- a) powiatów: kolskiego, nowotomyskiego, ostrowskiego, słupeckiego i wolsztyńskiego województwa poznańskiego,
 b) powiatów: bytowskiego, człuchowskiego, koszalińskiego, miastecckiego, sławieńskiego, słupskiego i złotowskiego województwa koszalińskiego,
 c) powiatów: goleniowskiego, gryfińskiego, łobeskiego, nowogardzkiego i stargardzkiego województwa szczecińskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 31 grudnia 1962 r.

w sprawie warunków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa lotów przy wykonywaniu przez członków personelu lotniczego uprawnień wynikających z licencji.

Na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o „czasie lotu”, o „członku personelu latającego”, o „członku załogi lotniczej” — należy przez to rozumieć określenia ustalone w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1961 r. o personelu lotniczym (Dz. U. Nr 45, poz. 236),
 2) o „czasie wykonywania czynności lotniczych na ziemi” — należy przez to rozumieć łączny czas:
 a) organizowania lotu, nie mniej jednak niż 1 godzinę przed startem statku powietrznego,
 b) oczekiwania na lot,
 c) wykonywania czynności po wylądowaniu lub zakoń-

czeniu lotów, nie mniej jednak niż 1/2 godziny od chwili wyłączenia silników statku powietrznego,

- d) pełnienia dyżurów i wykonywania innych czynności lotniczych na ziemi, do których członek personelu latającego został wyznaczony,
 e) pełnienia czynności rezerwowego członka załogi lotniczej podczas lotu statku powietrznego,
 f) lotu statkiem powietrznym w charakterze pasażera podczas podróży służbowej,
- 3) o „ogólnym czasie wykonywania czynności lotniczych” — należy przez to rozumieć czas lotów (pkt 1) i czas wykonywania czynności lotniczych na ziemi (pkt 2).

§ 2. 1. Ogólny czas wykonywania czynności lotniczych przez członka personelu latającego w okresie miesięcznym nie może przekraczać liczby godzin, wynikającej z pomnożenia liczby dni roboczych przypadających w danym miesiącu (z wyjątkiem sobót) przez 8 godzin i dni roboczych przypadających w danym miesiącu w soboty — przez 6 godzin.